

TVOŘIT DOMOV JE PRÁCE, KTERÁ MÁ SMYSL

MICHAELA KRAMOLIŠOVÁ
A MARKÉTA POPOVIČOVÁ
JSOU SPOLUAUTORKY
ÚSPĚŠNÉHO BLOGU A KNIHY
O TOM, JAK MÍT DOMA
POŘÁDEK, FUNGUJÍCÍ
SYSTÉM A KRÁSNÝ DESIGN.

Sestry, kterým to klapě i v práci: vlevo Michaela Kramolišová (34) a Markéta Popovičová (32).

Jak spolu vydrží sestry pracovat, tvořit, psát a nezabít se?

Patnáct let jsme se musely dělit o jeden pokoj, což s sebou přinášelo každý den spoustu výzev. Tenkrát jsme často měly chuť jedna druhou minimálně přizabít, ale nakonec jsme se stejně musely vždycky nějak domluvit, nic jiného nám ani nezbylo. O tom, že bychom spolu žily a pracovaly, jsme v té době rozhodně nesnily. Lépe řečeno, nikdy nás to ani nenapadlo. Obě jsme se ale poměrně brzy vdaly a zhruba ve stejný čas se nám narodily také naše první děti.

Takže současná spolupráce je úplná pohoda?

Máme určitý systém, známe velmi dobře navzájem své silné i slabé stránky, a tak se snažíme dělit si práci i podle toho. Ne vždycky je to snadné, někdy máme rozdílné pohledy, ale důležité je, že víme, k čemu společně směřujeme. A taky máme poměrně jasné srovnané životní priority. To nám rovněž hodně pomáhá. Jinak jsme velmi rozdílné. Každá jsme sice jiná, ale máme za to, že je to právě ta rozdílnost, která nás nakonec spojuje a dělá z nás poměrně silný tvůrčí tým. Píšeme, podnikáme a tvoříme spolu už téměř osm let. Za tu dobu jsme napsaly tři knihy, stovky blogových článků, zabalily a odeslaly hromady balíků a obě jsme se během té doby staly trojnásobnými mamičkami.

Proč se dvě mámy rozhodnou založit blog?

Náš původní blog Od hlavy až k patě jsme založily v období, které nebylo úplně snadné. Potřebovaly jsme si vytvořit kolem sebe určitý prostor, který bude jen náš a v němž nám bude jednoduše hezky. V té době jsme také trávily většinu času doma s dětmi a cítily nutkání vyrobit něco, co nám obratem někdo nesní, nerozbije nebo neumaže. Maminky nám asi rozumí, co máme na mysli. Když se

podíváme zpětně na naše první články, musíme sebekriticky uznat, že vlastně nechápeme, jak si blog už během prvních týdnů našel stálé čtenáře. Neměly jsme tenkrát žádnou strategii ani plán. Psaly jsme a fotily to, co nás zrovna napadlo a čím jsme žily. Říkaly jsme si, že budeme psát, dokud nás to bude bavit. Netušily jsme, že se díky blogování jednou propíšeme až ke knihám a z koníčku se stane práce.

Psát blog, knihy, mít e-shop a být doma s dětmi, to zní ideálně. Jaká je realita?

Představa, že všechno se dá stihnout v době, kdy děti spí, a zbytek dne jim věnujete plnou pozornost, je možná líbivá, hojně prezentovaná, ale nereálná. Podobně jsme fun-

govaly snad jen v úplných začátcích blogu, když jsme ještě neměly e-shop. Naší velkou výhodou je, že bydlíme v jednom domě a naše děti jsou prakticky stejně staré. Navíc proto, že jich máme dohromady šest, je to spíš takový malý oddíl. Naše práce většinou probíhala tak, že jsme se sešly v určeném patře, a zatímco si děti hrály, my jsme pracovaly. Nebo když šla třeba jedna s balíky na poštu, druhá hlídala děti. Celé roky jsme tak sdílely práci i péči o děti.

Dnes, kdy jsou už všechny ratolesti dopoledne ve škole a ve školce, je to už oproti uplynulým letům vlastně úplně pohoda. Dopoledne se věnujeme práci, odpoledne pak zase víc rodině a domácnosti. Podle nás je především důležité si stanovit priority a nastavit určitý řád a disciplínu. Bez toho to nejde.

Nejprve jste napsaly tištěnou knihu, pak jste se pustily do e-knihy. Jaký je v tom rozdíl?

Naše první kniha se jmenovala Báječné oslavy a byla zaměřena na tvoření a recepty. Nápad vzešel z nakladatelství, které nás oslovilo se zpracováním právě tohoto tématu. Ale je pravda, že naše druhá kniha – Vánoce v klidu – kterou jsme o rok později napsaly a vydaly samy jako e-knihu, byla naší skutečnou srdcovou záležitostí. Zpracovat téma vánočních příprav nám vyplynulo nějak samo především z různých povzdechů, které jsme slychaly od žen v našem okolí. Přišlo nám smutné, kolik z nich má Vánoce spojené jen s nekonečným běháním po obchodech a protivným předvánočním úklidem.

Původní blog už ale neexistuje. Proč?

Naši práci jsme vlastně vždy měly nějakým způsobem spojenou s domovem. Je to téma, kterým doslova žijeme. Když jsme se na konci roku 2017 rozhodly utlumit činnost e-shopu a spustily náš nový blog Mámami, zaměřený na domov, úklid a organizaci, už po pár týdnech jsme si byly jisté, že to byl krok správným směrem.

Za ty roky, kdy jsme zvelebovaly vlastní bydlení, se postupně měnil náš úhel pohledu na domov samotný. Učily jsme se tvořit systém, ve kterém bude dobře nám i našim dětem. Po večerech jsme studovaly snad všechny knihy,

„U kávy jsme spíše než obchodní plány řešily třídění a ukládání věcí v domácnosti.“

které na toto téma vyšly. U kávy jsme spíše než obchodní plány a strategie řešily třídění a ukládání věcí v domácnosti nebo nastavení úklidové rutiny. Došlo nám, že domov je místo, kde se cítíme doslova jako „ryby ve vodě“. Navíc nás celé ty roky mrzelo, že se o tomto tématu ve společnosti téměř vůbec nemluví, nebo převážně jen v souvislosti se zařizováním bytu. A tak jsme se do toho nakonec pustily samy. První článek jsme před dvěma lety pouštěly do světa s obavami, zda nejsme samy, koho problematika domova zajímá. Téměř ihned bylo ale jasné, že to byly zbytečné obavy. K blogu jsme tak v minulém roce přidaly také služby organizace domova a loni na podzim vyšla naše kniha Zamilujte si svůj domov, zaměřená na tvoření, úklid a systém.

A o čem tato vaše kniha pojednává?

Do knihy jsme vložily především to, co bychom si samy kdysi potřebovaly tolik přečíst nebo slyšet. Samy víme, že tvořit domov není vždycky snadné. Je to náročná práce, která navíc často zůstává nedocenená. Nechtěly jsme proto psát o nějaké představě dokonalého domova, která by byla naše, a navíc by stejně nebylo reálné se k ní dopracovat. Tím bychom nikomu nepomohly, spíš naopak.

I proto jsme v knize psaly o naší vlastní cestě a nejruznějších chybách. Naším velkým přáním je, aby kniha byla průvodcem, nikoli návodem, jak tvořit svůj milovaný domov. A moc bychom chtěly, aby byla pro další ženy povzbuzením v tom, že i když vytvářet domov není snadná práce, má hluboký smysl. ■

3 TIPY, JAK SI DOMA UDĚLAT POŘÁDEK

POKUD ZROVNA ŘEŠÍTE, JAK A KDE S ORGANIZACÍ DOMOVA ZAČÍT, ZAMĚŘTE SE NA MNOŽSTVÍ VĚCÍ VE SVĚM BYTĚ. MICHAELA A MARKÉTA DOPORUČUJÍ POSBÍRAT JE, ROZTŘÍDIT A DOBRĚ ULOŽIT.

• Méně věcí na očích

V první řadě se musíme zaměřit na všechny povrchy. Podlaha, kde se neustále povalují hračky, kuchyňská linka přeplněná potřebnými i nepotřebnými věcmi nebo třeba konferenční, kuchyňský či pracovní stůl. Právě tyto plochy nám často doma na první pohled vytvářejí dojem jednoho velkého chaosu, a proto musíme dát všemu řád.

• Roztřídit

Často se také stává, že ihned poté, co se pustíme do úklidu povrchů, zjistíme, že věci, které bychom potřebovaly uklidit, vlastně nemáme kam dát. V této chvíli je vhodné otevřít všechny skříně a poličky a připravit si pytle či boxy, do kterých budeme rozdělovat všechny věci dle kategorií. Můžou to být například kategorie: „nechat“, „do jiné místnosti“, „prodat či darovat“, „vyhodit“.

• Uložit

Než dáme věci zpět na jejich místo, je dobré popřemýšlet, jakým způsobem je uložíme, aby to bylo logické a zároveň praktické pro náš každodenní život. Věci, které používáme, je vhodné mít v dosahu, sezonní je dobré ukládat tak, aby nám během roku nepřekážely. Způsobů ukládání věcí je několik, důležité je, jaký nejlépe vyhovuje nám samotným.